

avant la conclusion du contrat. En assurance, ces fiches d'information ne sont toutefois pas soumises à un régime de notification préalable à la F.S.M.A. Les mesures prévues par cet arrêté royal seront d'application à compter du 12 juin 2015.

Arrêté ministériel du 24 décembre 2014 visant à établir le règlement d'ordre intérieur du Bureau du suivi de la tarification

ASSURANCES

Assurances terrestres – Assurances de personnes – Assurances vie – Assurances du solde restant dû pour les personnes présentant un risque de santé accru – Bureau du suivi de la tarification – Règlement d'ordre intérieur

VERZEKERINGEN

Landverzekering – Persoonsverzekering – Levensverzekeringen – Schuldsaldooverzekeringen voor personen met een verhoogd gezondheidsrisico – Opvolgingsbureau van de tarifiering – Huishoudelijk reglement

Le règlement d'ordre intérieur du Bureau du suivi de la tarification dans les assurances du solde restant dû a été publié au *Moniteur belge* du 30 décembre 2014, en annexe à un arrêté ministériel du 24 décembre 2014, entré en vigueur le jour de cette publication.

La publication de ce règlement d'ordre intérieur a permis l'entrée en vigueur, le 30 décembre 2014, de l'arrêté royal du 10 avril 2014 mettant en œuvre les articles 212 à 224 de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances, en ce qui concerne certains contrats d'assurance visant à garantir le remboursement du capital d'un crédit hypothécaire⁷.

Parmi les mesures inscrites à ces articles (qui correspondent, en substance, aux anciens art. 138ter-1 à 138ter-13 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, hérités de la loi, dite « Partyka », du 21 janvier 2010), figure l'institution d'un Bureau du suivi de la tarification (art. 217), dont les membres ont été nommés par un arrêté du 24 avril 2014 (*M.B.*, 10 juin 2014), et dont les missions légales consistent, en substance, à vérifier le caractère justifié, d'un point de vue médical et assurantiel, des « propositions de surprime » (lorsque la surprime est supérieure à 75% de la prime de base) ou des refus d'assurance, à fixer des conditions, notamment tarifaires, d'accès à une assurance du solde restant dû, ainsi qu'à formuler des « propositions contraignantes » aux parties concernées. En plus de ces missions, le Bureau du suivi de la tarification a été investi par l'arrêté royal du 10 avril 2014 de la mission d'approuver préalablement les questionnaires médicaux que les assureurs envisagent d'utiliser à l'égard d'un candidat à une assurance du solde restant dû (art. 4).

⁷ Pour une présentation du contenu de cet arrêté royal, voir « Actualités Assurances », *R.D.C.*, 2014, pp. 728-729.

Le règlement d'ordre intérieur du Bureau du suivi de la tarification comporte des dispositions relatives à son organisation interne (secrétariat, calendrier, ordre du jour et lieu des réunions (art. 2 à 4)), au traitement d'une demande d'examen (préparation du dossier, conditions de recevabilité de la demande, complétude du dossier, examen du bien-fondé de la demande, huis clos des séances, organisation des séances et processus décisionnel, procès-verbal de séance, communication de la décision (art. 5 à 11)), aux mesures d'expertise (désignation d'experts, avis de l'expert (art. 12 et 13)), ainsi qu'à l'archivage des demandes (art. 14 et 15). Des dispositions finales sont consacrées aux questions de confidentialité et d'impartialité (art. 16 et 17), aux indemnités du président et des membres du Bureau (art. 18), ainsi qu'aux règles de modification du règlement d'ordre intérieur (art. 19).

9. MEDEDINGINGSRECHT EN GEREGULEERDE SECTOREN/DROIT DE LA CONCURRENCE ET SECTEURS RÉGULÉS

*Nathan Cambien*⁸

Rechtspraak/Jurisprudence

Gerecht van de Europese Unie 17 december 2014

Si.mobil telekomunikacijske storitve

Zaak: T-201/11

MEDEDINGING

Europees mededingingsrecht – Machtspositie – Misbruiken – Afwijzing van een klacht

CONCURRENCE

Droit européen de la concurrence – Position dominante – Abus – Rejet d'une plainte

De Sloveense telecomoperator Si.mobil diende in 2009 bij de Europese Commissie een klacht in tegen de beweerdelijke schending door haar concurrent Mobitel van artikel 102 VWEU. De klacht had betrekking zowel op de groothandels- als kleinhandelsmarkt van mobiele telefonie. De Commissie wees de klacht af op basis van de dubbele vaststelling, enerzijds, dat de aangeklaagde praktijken op de kleinhandelsmarkt reeds werden onderzocht door de Sloveense Mededingingsautoriteit en, anderzijds, dat er geen afdoende Uniebelang bestond voor een onderzoek naar de praktijken op de groothandelsmarkt. Si.mobil ging tegen de beslissing van de Commissie in beroep.

Het Gerecht oordeelt dat de Commissie de klacht terecht heeft verworpen voor wat de kleinhandelsmarkt betreft.

⁸ Advocaat Brussel, gastprofessor Universiteit Antwerpen, medewerker KU Leuven.

Op grond van artikel 13 van verordening nr. 1/2003 kan de Commissie een klacht afwijzen als aan twee voorwaarden is voldaan: 1) dat een nationale mededingingsautoriteit de zaak behandelt en 2) dat deze zaak “eenzelfde overeenkomst, besluit van een ondernemersvereniging of feitelijke gedraging” betreft. Wanneer aan deze twee voorwaarden is voldaan, heeft de Commissie “voldoende grond” om de bij haar ingediende klacht af te wijzen en is zij niet verplicht het Uniebelang bij verder onderzoek van de klacht te beoordelen. Volgens het Gerecht had de Commissie terecht geoordeeld dat aan beide voorwaarden was voldaan.

Wat betreft de groothandelsmarkt oordeelt het Gerecht dat de Commissie terecht mocht oordelen dat er geen afdoende Uniebelang bestond voor een onderzoek naar de aangeklaagde praktijken.

Grondwettelijk Hof 10 december 2014

Ordre des barreaux francophones et germanophone / Instituut voor bedrijfsjuristen e.a.

Zaak: 179/2014

MEDEDINGING

Belgisch mededingingsrecht – Algemeen – Bescherming van de mededinging – Huiszoeking – Beroepen

CONCURRENCE

Droit belge de la concurrence – Généralités – Protection de la concurrence – Perquisition – Recours

De beroepen tot vernietiging in deze zaak zijn gericht tegen het ontbreken in de nieuwe Belgische mededingingswet van een onmiddellijk beroep tegen beslissingen van het Auditoraat in verband met het beslag en het gebruik van documenten en informaticagegevens. Op grond van artikel 79, § 1, tweede lid WER kan pas ná de mededeling van grieven bij het hof van beroep een beroep worden ingesteld tegen beslissingen van het Auditoraat om tijdens een huiszoeking verkregen gegevens te gebruiken, en enkel op voorwaarde dat die gegevens zijn gebruikt voor het staven van de grieven. Volgens de verzoekende partijen is het ontbreken van een onmiddellijk beroep strijdig met o.m. artikel 6 EVRM. In dit verband wijzen ze erop dat een onmiddellijk toezicht op de regelmatigheid van een onderzoek wel bestaat in het kader van strafrechtelijke huiszoekingen.

Ten eerste stelt het Grondwettelijk Hof dat de wetgever, rekening houdend met zijn doelstelling om een vlotte en doeltreffende procedure in te voeren inzake de controle van de naleving van de mededingingsregels, niet verplicht was te voorzien in een beroepsprocedure die op alle punten identiek is aan deze in strafzaken. Het Grondwettelijk Hof stelt vervolgens vast dat artikel 6 EVRM niet is geschonden zolang het hof van beroep erover waakt dat geen enkel gegeven dat onwettig is verkregen,

noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks, kan worden gebruikt ter ondersteuning van de grieven. In het bijzonder kan het hof van beroep op grond van artikel 19, tweede lid Ger.W. beslissen om de beslissingen van het Auditoraat te schorsen die op de in het proceduredossier vermelde gegevens betrekking hebben. Op deze wijze wordt vermeden dat onwettig verkregen gegevens de beslissing van het Mededingingscollege zouden kunnen beïnvloeden.

Hof van Cassatie 20 november 2014

Holcim Belgique e.a.

Zaak: H.14.0001.F

MEDEDINGING

Belgisch mededingingsrecht – Algemeen – Bescherming van de mededinging – Beroepen – Prejudiciële vraag

CONCURRENCE

Droit belge de la concurrence – Généralités – Protection de la concurrence – Recours – Question préjudicielle

Op 30 augustus 2013 oordeelde de Raad voor de Mededinging dat Holcim België, CBR, Compagnie des ciments belges, FEBELCEM⁹ en CRIC-OCCN¹⁰, artikel 2 WBEM en artikel 101 VWEU hadden geschonden door een reeks verboden praktijken. De Raad legde hiervoor boetes op van ongeveer 14,7 miljoen euro in totaal. Op 30 september 2013 en 2 oktober 2013 gingen de betrokken ondernemingen en verenigingen tegen deze beslissing in beroep bij het hof van beroep te Brussel.

Op 6 september 2013 was evenwel de nieuwe mededingingswet (*cf.* Boek IV van het Wetboek economisch recht) in werking getreden, die o.m. de Raad voor de Mededinging afschafte. De vraag rees of, na de inwerkingtreding van de wet, beroepen tegen beslissingen van de Raad voor de Mededinging binnen het toepassingsgebied vallen van artikel 79, § 1 WER, dat geen melding maakt van dergelijke beslissingen. Het hof van beroep stelde hierover prejudiciële vragen aan het Hof van Cassatie.

Het Hof van Cassatie oordeelt dat artikel IV.79 WER met een van toepassing is op beroepen ingesteld na de inwerkingtreding ervan. Bijgevolg moeten, sinds de inwerkingtreding van WER, beroepen tegen beslissingen van de Raad voor de Mededinging op grond van artikel 79, § 1 WER worden ingesteld. In dergelijke beroepsprocedures zal de Belgische Mededingingsautoriteit, overeenkomstig artikel 79, § 4 WER, optreden als verwerende partij.

^{9.} Federatie van de Belgische cementnijverheid.

^{10.} Nationaal Centrum voor Wetenschappelijk en Technisch Onderzoek der Cementnijverheid.